

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecătorii – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnatul Cioban Vasili, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 mai 2020,

A C O N S T A T A T :

1. La data de 07 iunie 2019 condamnatul Cioban Vasili a înaintat instanței de judecată plângere în care solicită constatarea condițiilor de detenție ca fiind contrare art. 3 CEDO, invocând că a fost deținut în mai multe celule în condiții de supraaglomerare, permanent se fumează în celulă, lipsește ventilarea, în celulă sunt prezente insecte, gândaci, s-a îmbolnăvit de tuberculoză, urmând și tratament. Astfel, are pretenții față de Penitenciarul nr. 13 Chișinău și Penitenciarul nr. 16 Pruncul.

2. Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 29 octombrie 2019 s-a admis plângerea condamnatului Cioban Vasili și s-a constatat deținerea condamnatului Cioban Vasili în condiții contrare art.3 CEDO în perioada de la 25.03.2016 - 11.04.2016, 06.04.2017 - 11.05.2017, ceea ce constituie 51 zile în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, în perioada de la 12.04.2016 -05.04.2017, ceea ce constituie 354 zile în Penitenciarul nr. 16 Pruncul.

Conform art. 385 alin.(5) Cod de procedură penală, s-a redus pedeapsa condamnatului Cioban Vasili pentru perioada 25.03.2016 - 11.04.2016 în care s-a aflat în arest preventiv în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, calculându-se 2 zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, ceea ce constituie 32 zile.

Conform art. 385 alin.(5) Cod de procedură penală s-a redus pedeapsa condamnatului Cioban Vasili pentru perioada 12.04.2016 - 21.02.2017 în care s-a aflat în stare de arest preventiv în Penitenciarul nr. 16 Pruncul, calculându-se 2 zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, ceea ce constituie 634 zile.

Conform art. 473² alin.(3) Cod de procedură penală s-a redus pedeapsa condamnatului Cioban Vasili pentru perioada 22.02.2017 - 05.04.2017, în care s-a aflat în detenție în Penitenciarul nr. 16 Pruncul, calculându-se 3 zile de reducere pentru 10 zile de detenție, ceea ce constituie 15 zile.

Termenul pedepsei definitive stabilite condamnatului Cioban Vasili prin sentința de condamnare s-a redus cu 681 zile.

3. Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la data de 06 noiembrie 2019 administrația Penitenciarului nr. 1 Taraclia a înaintat recurs, prin care a solicitat casarea încheierii primei instanțe.

3.1. În argumentarea recursului s-a indicat că, mecanismul național de constatare a condițiilor precare de detenție prevede că dispozițiile art. 385 alin.(5) Cod de procedură penală sunt aplicabile de judecător sau completul de judecată doar la adoptarea sentinței. Mai mult, prevederile art. 385 Cod de procedură penală sunt aplicabile exclusiv pentru prevenit și nici de cum față de persoana condamnată care deja execută pedeapsa cu închisoare. Conform încheierii, judecătorul de instrucție a redus și din termenul aflării deținutului Cioban Vasili în perioada aflării în stare de arest preventiv.

4. Prin decizia irevocabilă a Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 mai 2020 a fost admis recursul administrației Penitenciarului nr. 1 Taraclia.

S-a casat integral, inclusiv din oficiu, încheierea Judecătoriei Cahul sediul Taraclia din 29 octombrie 2019 în cauză la plângerea condamnatului Cioban Vasili împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului garantate de art. 3 CEDO, pronunțându-se o nouă hotărâre, după cum urmează:

S-a admis plângerea condamnatului Cioban Vasili.

S-a constatat că condamnatul Cioban Vasili a fost deținut în perioada 25 martie 2016 - 11 aprilie 2016 în calitate de prevenit și perioada de 06 aprilie 2017 - 11 mai 2017 în calitate de condamnat în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, și în perioada de la 12 aprilie 2016 până la 10 iunie 2016 în calitate de prevenit și în perioada de la 11 iunie 2016 până la 05 aprilie 2017 în calitate de condamnat în Penitenciarul nr. 16 Pruncul în condiții contrare prevederilor art. 3 CEDO.

În condițiile art. 473⁴ alin.(6) Cod de procedură penală, s-a redus pedeapsa condamnatului Cioban Vasili cu 150 zile pentru perioada de 75 zile în care a fost deținut în calitate de prevenit în Penitenciarul nr. 13 Chișinău și Penitenciarul nr. 16 Pruncul, calculând 2 zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

În condițiile art. 473⁴ alin.(4) Cod de procedură penală, s-a redus pedeapsa condamnatului Cioban Vasili cu 99 zile pentru perioada de 330 zile în care s-a deținut în calitate de condamnat în Penitenciarul nr. 13 Chișinău și Penitenciarul nr. 16 Pruncul, calculând 3 zile de reducere pentru 10 zile de detenție.

Termenul pedepsei definitive stabilite condamnatului Cioban Vasili conform sentinței de condamnare s-a redus cu 249 (două sute patruzeci și nouă) zile.

4.1 În motivarea soluției sale, instanța de recurs a reținut, că condamnatul Cioban Vasili execută pedeapsa definitivă stabilită prin aplicarea art. 84 alin.(1) Cod penal, de 07 ani 06 luni închisoare în penitenciar de tip închis, potrivit sentinței Judecătoriei

Chișinău, sediul Centru din 10 iunie 2016, acesta fiind recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(3) lit. c) și art. 236 alin.(2) lit. c) Cod penal. Soluție care a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017.

Începutul pedepsei cu închisoare în privința condamnatului Cioban Vasili este de la 21 martie 2016, sfârșitul executării pedepsei fiind - 20 septembrie 2023.

Condamnatul Cioban Vasili la 07 iunie 2019, a sesizat instanța de judecată cu prezenta plângere, invocând condiții de detenție contrare art. 3 CEDO.

Verificând legalitatea încheierii contestate, instanța de recurs a considerat că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia admiterii plângerii înaintate de condamnatul Cioban Vasili și a constatat încălcarea condițiilor de detenție garantate de art. 3 din CEDO, însă eronat a calculat termenele de menținere a acestuia în calitate de prevenit și de condamnat.

La depunerea prezentei plângeri, condamnatul Cioban Vasili a invocat deținerea sa în condiții contrare art. 3 CEDO în Penitenciarul nr. 13 Chișinău și Penitenciarul nr. 16 Pruncul.

Astfel, întru executarea prevederilor art. 473³ alin.(3) Cod de procedură penală, instituțiile penitenciare indicate de condamnat în plângerea sa, au prezentat instanței de judecată un raport privitor la condițiile de detenție.

Din raportul prezentat de Penitenciarul nr. 1 Taraclia s-a constatat că, Cioban Vasili s-a deținut în Penitenciarul nr. 13 Chișinău în perioada de la 25 martie 2016 până la 11 aprilie 2016; 06 aprilie 2017 până la 11 mai 2017 și în Penitenciarul nr. 16 Pruncul în perioada de la 12 aprilie 2016 - 05 aprilie 2017, iar de la 26 mai 2017 până în prezent execută pedeapsa în Penitenciarul nr. 1 Taraclia.

Curtea Europeană în practica sa, inclusiv în cauzele contra Moldovei, a statuat că art. 3 CEDO consfințește una din cele mai fundamentale valori ale unei societăți democratice. Acesta interzice, în termeni absoluți, tortura și tratamentele sau pedepsele inumane sau degradante, indiferent de circumstanțe și de comportamentul victimei (Mozer c. Moldovei și Rusiei, 23 februarie 2016, cauza Rotaru c. Moldovei, 15 februarie 2011, cauza Ciorap c. Moldovei, 19 iunie 2007).

În plângerea sa, condamnatul Cioban Vasili a invocat condiții inumane și degradante în Penitenciarul nr. 13 Chișinău și Penitenciarul nr. 16 Pruncul menționând că a fost deținut în celule care erau supra aglomerate, lipsea ventilația, nu erau condiții de igienă personală, erau insecte, se fuma în celulă, s-a îmbolnăvit de tuberculoză.

Analizând argumentele condamnatului Cioban Vasili în coraport cu informația reflectată în rapoartele prezentate de către administrațiile Penitenciarului nr. 13 Chișinău și Penitenciarul nr. 16 Pruncul, instanța de recurs a notat că administrația instituțiilor penitenciare nu au probat faptul deținerii condamnatului Cioban Vasili în condiții decente pe toată perioada aflării acestuia în custodia statului, care ar corespunde prevederilor legale și nu ar fi o încălcare a dispoziției art. 3 CEDO.

La acest segment s-a remarcat că analizând rapoartele prezentate de către instituțiile penitenciare, referitor la condițiile de detenție în instituția respectivă de detenție, instanța nu a putut reține ca întemeiate argumentele invocate în sensul asigurării minimumului necesar de condiții pentru detenția condamnatului Cioban Vasili în situația în care nu au fost probate, iar minimumul necesar indicat de administrația instituției penitenciare respective, nu corespunde standardelor internaționale ce ar exclude un tratament inuman și/sau degradant al deținutului.

Instanța de recurs a menționat că, pentru a cădea sub incidența art. 3 CEDO, maltratarea trebuie să atingă un nivel minim de severitate, evaluarea căruia este, prin natura lucrurilor, relativă, și care depinde de toate circumstanțele cauzei, precum durata maltratării, urmărirea sale fizice și psihice și, în unele cazuri, vârsta, starea de sănătate a deținutului.

Respectiv, la evaluarea condițiilor de detenție ale condamnatului Cioban Vasili în raport cu argumentele acestuia privitor la supraaglomerarea în celulele în care a fost deținut, s-a notat prevederile pct.464 din Statutul executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 583 din 26 mai 2006 și art. 225 din Codul de executare, potrivit cărora fiecare deținut se asigură cu spațiu de cazare în mărime nu mai mică de 4 metri pătrați, care trebuie să fie iluminat natural și artificial, încălzit și ventilat conform normativelor de construcții.

Din raportul prezentat de Penitenciarul nr. 16 Pruncul a rezultat că Cioban Vasili a fost deținut în mai multe celule în care numărul de condamnați admiși varia de la 4 la 6 persoane, de asemenea și suprafața celulelor varia de la 5,23 m² - 6,16 m²- 7,67 m², însă administrația instituției penitenciare a indicat suprafața totală a celulei fără a separa blocul sanitar și mobilierul existent în celulă, rațiuni din care instanța de recurs nu a putut admite suprafața menționată în raport ca fiind suprafața locativă asigurată condamnatului, și respectiv respectarea standardului de minim 4m² pentru fiecare deținut. Iar, din raportul prezentat de Penitenciarul nr. 13 Chișinău a rezultat că condamnatul Cioban Vasili s-a deținut în mai multe celule cu suprafața cuprinsă între 25,44 m²-24m²-9,50m², la care erau admiși de la 4 la 14 persoane, respectiv unui deținut îi revenea de la 1,72m² - 2,38m². Astfel, este evident că condițiile de detenție pentru deținutul Cioban Vasili în Penitenciarul nr. 13 Chișinău nu au corespuns standardului minim de 4m² de suprafață locativă la care are dreptul fiecare deținut.

Condițiile de detenție în toate instituțiile penitenciare din Republica Moldova, au fost analizate de către Consiliul pentru Prevenirea Torturii, Avocatului Poporului și în mai multe cauze de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în care de fiecare dată s-a constatat încălcarea art. 3 CEDO (cauzele Holomiov contra Moldovei, hotărârea din 15 ianuarie 2013, Shishanov c. Moldovei, hotărârea din 15 decembrie 2015).

Astfel, dificultățile cu care s-a confruntat Cioban Vasili pe parcursul detenției sale în Penitenciarul nr. 16 Pruncul și Penitenciarul nr. 13 Chișinău, în calitate de prevenit

și de condamnat, cât și durata acestora, au depășit nivelul de suferință inerent detenției și au atins pragul de severitate contrar art. 3 al Convenției, fiind suficiente pentru a constata încălcările admise în penitenciarele vizate. Or, administrația penitenciarului în sarcina căruia este pusă prezentarea de probe privind lipsa încălcării condițiilor de detenție invocate de condamnat, s-a limitat în a prezenta doar niște argumente generale privitor la condițiile de detenție a condamnatului, dar nu și a unor probe pertinente și concludente care ar demonstra contrariul celor declarate de condamnatul Cioban Vasili.

De asemenea, condamnatul Cioban Vasili în plângerea sa, a mai invocat lipsa condițiilor igienice și sanitare corespunzătoare detenției, în ambele instituții penitenciare. În acest sens, din rapoartele prezentate de Penitenciarul nr. 13 Chișinău și Penitenciarul nr. 16 Pruncul, cu referire la condițiile de detenție ale condamnatului Cioban Vasili s-a indicat că s-a aflat în celule iluminate atât natural, cât și artificial, prin intermediul geamurilor și ferestrelor de aerisire amplasate mai sus de ușa intrării în celulă. Deținutul a fost asigurat cu minimumul general pentru trai, conform normelor stabilite, cu lenjerie de pat și obiecte de primă necesitate. Iar, privitor la starea sanitaro-igienică a celulei din penitenciar, în rapoartele prezentate s-a făcut referire deratizare și dezinfectare potrivit graficului a încăperilor.

Analizând raportul instituțiilor penitenciare privitor la condițiile de detenție ale condamnatului, instanța de recurs a considerat că rapoartele prezentate, în lipsa unor probe pertinente și concludente, urmează a fi apreciate critic, în condițiile în care rapoartele Comitetul European pentru Prevenirea Torturii și Tratamentelor sau Pedepselor Inumane sau Degradante (CPT), din 13.12.2018, a Ombudsmanului, Amnesty Internațional - Moldova indică la existența condițiilor precare în penitenciarele din R. Moldova, inclusiv celule suprapopulate, grupuri sanitare murdare și sistem de aerisire nefuncțional, precum și existența unor celule renovate recent din contul deținuților.

Condamnatul Cioban Vasili în susținerea argumentele sale privitor la condiții contrare art. 3 CEDO a invocat că dânsul, fiind în detenție, s-a îmbolnăvit de tuberculoză.

Cu referire la aspectul asistenței medicale, Curtea a statuat că, deși articolul 3 al Convenției nu poate fi interpretat ca impunând o obligație generală de a elibera deținuții pe motive de sănătate, el totuși impune statului obligația de a proteja integritatea fizică a persoanelor private de libertate, de exemplu, prin a le acorda asistență medicală necesară (a se vedea Șarban v. Moldova, citat mai sus, § 77).

Instanța de recurs a notat că administrația Penitenciarul nr. 13 Chișinău și Penitenciarul nr. 16 Pruncul nu a adus argumente susținute prin probe, care ar demonstra caracterul adecvat al asistenței și îngrijirii medicale oferite condamnatului pe parcursul detenției, precum și a unei alimentații corespunzătoare unei persoane bolnave de tuberculoză în condiții de respectare a demnității umane și al interzicerii

relelor tratament în condițiile de detenție. Această stare de fapt, în opinia instanței de recurs este suficientă pentru a constata detenția condamnatului Cioban Vasili ca fiind contrară art. 3 CEDO întrucât suferința cauzată de caracterul neadecvat al asistenței medicale oferite condamnatului împreună cu lipsa unei alimentații corespunzătoare persoanei care suferă de tuberculoză, depășește nivelul minim de severitate.

Drept urmare, instanța de recurs a constatat că condițiile sanitare și igienice în care a fost deținut condamnatul Cioban Vasili în Penitenciarul nr. 13 Chișinău și Penitenciarul nr. 16 Pruncul indicate în plângerea sa, și susținute în ședința de judecată, nu corespund standardelor minime, prevăzute în acest sens de legislația națională și internațională, motiv din care situația de fapt invocată de condamnat își găsește pe deplin confirmarea. Pe asemenea raționamente, prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia constatării încălcării prevederilor art. 3 din CEDO, referitor la condițiile de detenție în calitate de prevenit și condamnat a lui Cioban Vasili în Penitenciarul nr. 13 Chișinău și Penitenciarul nr. 16 Pruncul.

Prima instanță apreciind gravitatea încălcărilor, durata acestora, cât și efectul lor asupra stării fizice și psihice a condamnatului, prin aplicarea art. 385 alin.(5) și art. 473⁴ alin.(4) Cod de procedură penală, a ajuns la concluzia că ar fi rezonabil de a calcula două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv în calitate de prevenit și 2 zile de reducere pentru 10 zile de detenție în calitate de condamnat, fiind o recompensă echitabilă pentru condițiile precare de detenție suportate, astfel încât din termenul pedepsei stabilite condamnatului Cioban Vasili prin sentința Judecătorei Chișinău sediul Centru din 10 iunie 2016, s-a redus în total cu 681 zile.

Instanța de recurs cu referire la perioada calculată de instanța de judecată de deținere a condamnatului Cioban Vasili în calitate de prevenit și de condamnat în Penitenciarul nr. 13 Chișinău și Penitenciarul nr. 16 Pruncul, a constatat că prima instanță greșit a calculat perioada de deținerea lui Cioban Vasili în calitate de prevenit, implicit și în calitate de condamnat.

Potrivit art. 295 alin.(1) Cod de executare, prevenit se consideră persoana față de care este aplicată o măsură preventivă.

Iar, conform art. 65 alin.(3) Cod de procedură penală, persoana în privința căreia sentința a devenit definitivă se numește: 1) condamnat, dacă sentința este, parțial sau integral, de condamnare.

Conform art. 466 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată într-o cauză penală devine executorie la data când a rămas definitivă.

Instanța de recurs pornind de la sensul normelor citate, a considerat că calitatea de prevenit a persoanei încetează odată cu pronunțarea sentinței judecătorești de condamnare. Rațiune care atestă că condamnatul Cioban Vasili a avut calitatea de prevenit de la 21 martie 2016 (când a fost plasat în Penitenciarul nr. 13 Chișinău în baza mandatului de arestare, cu prelungirea ulterioară) - 10 iunie 2016 (data de pronunțare a sentinței de condamnare).

Drept urmare, instanța de fond greșit a calculat condamnatului Cioban Vasili perioada de deținere a acestuia în calitate de prevenit de la 10 iunie 2016 până la 21 februarie 2017 (data de adoptare a deciziei instanței de apel), și implicit deținerea în calitate de condamnat pe perioada de la 22 februarie 2017 până la 05 aprilie 2017.

Având în vedere aceste constatări, instanța de recurs a menționat că încheierea primei instanțe nu poate fi menținută și necesită a fi casată integral.

În continuare, instanța de recurs pornind de la constatarea deținerii condamnatului Cioban Vasili în Penitenciarul nr. 13 Chișinău în condiții contrare art. 3 CEDO, a notat că Cioban Vasili a fost deținut în perioada 25 martie 2016 - 11 aprilie 2016 în calitate de prevenit și perioada de 06 aprilie 2017 - 11 mai 2017 în calitate de condamnat în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, și în perioada de la 12 aprilie 2016 până la 10 iunie 2016 în calitate de preventiv și în perioada de la 11 iunie 2016 până la 05 aprilie 2017 în calitate de condamnat în Penitenciarul nr. 16 Pruncul în condiții contrare prevederilor art. 3 CEDO. Respectiv, apreciind gravitatea încălcărilor, durata acestora, cât și efectul lor asupra condamnatului, prin aplicarea art. 473⁴ alin.(4) și art. 473³ alin.(6) Cod de procedură penală, instanța de recurs a concluzionat că ar fi rezonabil de a calcula două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv în calitate de prevenit și 3 zile de reducere pentru 10 zile de detenție în calitate de condamnat, fiind o recompensă echitabilă pentru condițiile precare de detenție suportate, astfel încât din termenul pedepsei definitive stabilite condamnatului Cioban Vasili prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 iunie 2016, s-a redus pentru deținerea în calitate de prevenit cu 150 zile, iar în calitate de condamnat 99 zile, în total cu 249 zile.

Argumentele invocate în cererea de recurs, precum că instanța de judecată neîntemeiat a aplicat în privința condamnatului Cioban Vasili prevederile art. 385 alin.(5) Cod de procedură penală și a redus din termenul de pedeapsă, perioada deținerii acestuia în stare de arest preventiv, au fost respinse ca fiind neîntemeiate, deoarece s-a constatat detenția lui Cioban Vasili în stare de arest preventiv ca fiind contrară art. 3 CEDO, iar în consecință, ca o recompensă a fost redus termenul de pedeapsă. Respectiv, în privința condamnatului Cioban Vasili deținut în condiții contrare art. 3 CEDO, ca prevenit, s-a aplicat reducerea din pedeapsă, ca o recompensă echitabilă, calculată potrivit dispoziției art. 385 alin.(5) Cod de procedură penală, indiferent de faptul dacă persoana execută sau nu pedeapsa cu închisoare stabilită printr-o sentință judecătorească definitivă.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de recurs, condamnatul Cioban Vasili a depus recurs în anulare, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii contestate, și să fie transmisă cauza la rejudecare în Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată, invocând că instanța de recurs incorect a aplicat în privința sa prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală.

6. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.*

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești **după epuizarea căilor ordinare de atac.**

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la **judecarea cauzei**, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

În contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că, în ordinea recursului în anulare, potrivit modificărilor din Codul de procedură penală din 27 octombrie 2012, poate fi atacată doar sentința, legalitatea căreia a fost verificată pe căile ordinare de atac – în apel și în recurs și a devenit irevocabilă la momentul pronunțării deciziei instanței de recurs.

Astfel, hotărârile judecătorești, prin care s-au soluționat alte chestiuni decât vinovăția persoanei, nu se supun căilor de atac, prevăzute de lege prin dispoziții imperative, de la care nu se permite nici o derogare, iar în speța dată a fost examinată plângerea condamnatului Cioban Vasile împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție.

Raportând prevederile legale menționate supra la cauza dată, instanța de recurs constată, că recurentul contestă decizia instanței de recurs irevocabilă a Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 mai 2020, potrivit căreia a fost admis recursul administrației Penitenciarului nr. 1 Taraclia, casată integral, inclusiv din oficiu încheierea primei instanțe, fiind pronunțată o hotărâre nouă, iar o atare decizie nu este susceptibilă de a fi atacată, deoarece nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri

irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție.

Așadar, având ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, întrucât acesta nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. art. 456, 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnatul Cioban Vasili, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 mai 2020, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 iulie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie